

Kruisdragen

Jan Proos

Dit materiaal is onderdeel van het compendium christelijk leraarschap dat samengesteld is door het lectoraat Christelijk leraarschap van Driestar hogeschool. Zie ook www.christelijkleraarschap.nl.

Samenvatting	Artikel over Calvijns oproep dat ieder zijn kruis moet opnemen. Het kruis staat symbool voor het lijden dat elke christen zal overkomen.
Bronvermelding	Proos, J.P. (2009) Kruisdragen. In: Aan de slag met Calvijn, Bronteksten op school - deel 1 (pp. 58-59) Gouda: Lectoraat Onderwijs & Identiteit
Thema *	Inspiratiebronnen
Gebruik **	Hoofd/hart
Plaatsingsdatum	2009
Gerelateerde artikelen	n.v.t.
Trefwoorden	Kruisdrager, zaligheid, zelfverloochening

* In het compendium wordt al het materiaal verdeeld over de acht thema's van christelijk leraarschap: *onderwijs, inspiratiebronnen, leraar, leerling, leerstof, didactiek, schoolteam, leidinggevend*.

** Het materiaal kan gebruikt worden als onderbouwing en visievorming (*hoofd*), bezinning en reflectie (*hart*) of biedt concrete handreikingen en voorbeelden (*handen*).

Tekst 17 Kruisdragen. Boek III, VIII

Het algemeen symbool van het christendom in deze wereld is het kruis. In Islamitische landen is dat symbool uitgebannen. Zelfs het Rode Kruis heeft een andere benaming gekregen. Calvijn pakt dit symbool aan als centraal gegeven voor elke christen. We kunnen dat kruis zien als een symbool van de verzoening omdat Christus aan het kruis heeft gehangen. Calvijn duidt hier het kruisdragen als benaming voor het lijden dat elke christen zal overkomen. Hij geeft ook aan waartoe dat kruisdragen leidt, namelijk tot zelfverloochening. Deze tekst is zeer geschikt om de gedachte van een christen als kruisdrager weer eens voor het voetlicht te halen.

III.8.1 Christus' kruis en ons kruis

Maar een vroom gemoed dient ook nu nog hoger te reiken en zich daarheen te begeven waartoe Christus Zijn discipelen roept, namelijk dat ieder zijn kruis moet opnemen. Want allen die de Heere als de Zijnen heeft aangenomen en die Hij Zijn gezelschap waardig gekeurd heeft, moeten zich instellen op een hard, moeilijk, rusteloos en van zeer veel verschillende soorten rampspoed vervuld leven. Het is de wil van de hemelse Vader hen op deze wijze te oefenen, om zo bij de Zijnen terdege te beproeven hoe het er bij hen voorstaat. Bij Christus, Zijn Eerstgeborene, is Hij daarmee begonnen en bij al Zijn kinderen gaat Hij met deze handelwijze door. Want al was Christus de Zoon die door de Vader boven allen bemind werd en in wie Hij al Zijn welbehagen had, toch zien wij dat Hij niet terughoudend en zachtzinnig behandeld is. Nee, er kan naar waarheid gezegd worden dat Christus niet alleen met een aanhoudend kruis op de proef gesteld is zolang Hij op aarde vertoefde, maar dat heel Zijn leven niets anders geweest is dan een soort ononderbroken kruis. De apostel wijst als reden daarvan aan dat Christus gehoorzaamheid moest leren uit de dingen die Hij geleden heeft.

Waarom zouden wij ons dus onttrekken aan de omstandigheden die Christus, ons Hoofd, moest ondergaan, juist omdat Hij die omwille van ons onderging, om ons in eigen persoon een voorbeeld van geduld in de beproeving te geven? Daarom leert de apostel dat voor al Gods kinderen dit als doel gesteld is, dat zij Hem gelijkvormig worden. Er zit voor ons ook een bijzondere troost in, als wij in moeilijke en bittere omstandigheden die we als tegenspoed en rampen beschouwen, gemeenschap hebben aan het lijden van Christus. Want zoals Hij vanuit de krochten van alle kwaad de hemelse heerlijkheid ingegaan is, zo zullen ook wij door allerlei moeilijkheden heen daar gebracht worden. Paulus zegt dat zelf ook, op een andere plaats: wanneer wij leren gemeenschap te hebben aan Zijn beproeving, verstaan wij tevens de kracht van Zijn opstanding, en wanneer wij gelijkvormig gemaakt worden aan Zijn dood, worden wij er ook op voorbereid deel te krijgen aan Zijn heerlijke opstanding. Zou het niet van grote betekenis kunnen zijn voor het lenigen van heel de bittere pijn van het kruis dat onze gemeenschap met Christus des te sterker wordt, naarmate wij meer door tegenspoed getroffen worden? Als wij gemeenschap met Hem hebben, wordt ons lijden niet alleen voor ons gezegend, maar draagt dit ook veel bij aan de bevordering van onze zaligheid.

Vragen:

1. Welke gedacht komt er als eerste bij je op als je denkt over 'kruisdragen'?
2. Wat is volgens Calvijn de oorzaak dat christenen ook kruisdragers zijn?
3. Hoe en wanneer ben je een kruisdrager in de klas?
4. Hoe leer je kinderen een kruisdrager te zijn?
5. Hoe kan het kruisdragen ter bevordering zijn van onze zaligheid?
(Zie 1 Petr. 1:6 en 1 Petr.4:12-14.)
6. Waarom noemt Calvijn het kruisdragen een 'deel van de zelfverloochening'?
7. Hoe kan het doopsformulier spreken over 'het vrolijk dragen van ons kruis'?
8. Wat betekent het in dit verband dat Paulus spreekt over 'het Hem kennen in de kracht van Zijn opstanding'?
9. Hoe kunnen we het begrip 'kruisdrager' een plaats geven binnen het christelijk onderwijs?
10. Leg je als docent de nadruk op het mooie van het volgen van Christus, of op het kruisdragen?